GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

La nova Laura a Comarquinal.

+ Notícies | 05/04/2009 | 00:23

La nova Laura barcelonina ara en els contraforts de Bracons trobarà un túnel que la transportarà a la Garrotxa.

Laura a la ciutat dels Sants, de Miquel Llor, és una bona novel·la que retrata la ruralia osonenca i la vida de la petita burgesia local a Vic, sense parlar mai de Vic sinó de Comarquinal. Laura és una barcelonina culta i sensible que xoca violentament amb el món d'un marit rude i inculte, amb l'hostilitat d'una població envejosa i desconfiada. Laura va arribar a les terres de l'Osona imaginada i va respirar la vida de la Vall del Ges i els contraforts arrapats del Coll de Bracons. Allí s'acabava un món. Pujant la muntanya podia trobar el llogaret de Sant Andreu de la Vola i, en la cadena inhòspita, la vista d'una vall fèrtil i llunyana, un altre món, la Vall de Bas. Laura mai va arribar a la carena. La nova Laura barcelonina ara en els contraforts de Bracons trobarà un túnel que la transportarà a la Garrotxa. Si l'Osona d'aleshores era rica, pietosa i tancada a parts iguals, la Garrotxa d'aleshores era una terra on encara ressonaven els trets de les guerres carlines que tan bé va retratar Marià Vayreda en els seus Records de la darrera carlinada. Els últims carlins es van refugiar a Vidrà, a cavall entra la Garrotxa i Osona, en terra remota, difícil d'abastar pel General liberal Martínez-Campos. I com que de les formes de vida del passat sempre queden en el pòsit de les conductes de generacions futures, la nova Laura que acaba de travessar el túnel de Bracons ha trobat algun carlí reaccionari i contrari al nou eix Vic-Olot. Laura, dona barcelonina culta i viatjada, ha quedat sorpresa de la rellevància que han donat alguns mitjans de comunicació a aquest carlins del segles XXI. Després d'escrutar un poc el factor humà de la zona tot prenent una beguda en la quieta zona de l'Hotel de Bas ha descobert que, de fet, es tracte de neocarlins liderats per un barceloní, com ella, que s'ha traslladat a viure a aquelles valls i que ha convertit la defensa del paisatge salvatge (un camp llaurat i una filera d'arbres ordenats és una manipulació de la natura panteística i mística!) en una religió que els pagesos de la vall no entenen. Els pagesos de la vall s'embruten amb el suc de les vaques, reneguen i són persones de festes de guardar. Laura ha escoltat per la ràdio la veu d'un portaveu (que quantes veus porta?) que anuncia l'apocalipsi d'una Vall d'en Bas plena de benzineres i polígons industrials. Laura sap de font rigorosa que el nou Pla urbanístic de la Vall la protegeix de qualsevol creixement urbanístic, de benzineres i de polígons..però que descansat que ha quedat el portaveu (que quantes veus porta?) amb aquesta proclama que tan pessigolleig i compassió provoca a alguns amics seus de la gran ciutat! Laura també ha llegit un article del portaveu d'una associació anomenada Salvem les Valls que parla de neocapitalisme i interessos obscurs de constructors, polítics i comerciants de carburants. Laura es pregunta quin és aquest diari que publica aquestes ratlles de proclama sideral. Però la nova Laura culta i viatjada, sempre una mica distreta de les coses de la política, no entén que un regidor de Girona del partit dels ecosocialistes-verds que governen la Generalitat hagi participat en una cadena humana per impedir el inici del trànsit per aquesta carretera plena de túnels que acosta les dos parts de Comarquinal. Després ha arribat la policia del Govern per permetre la circulació, però la policia la dirigeix el president del partit que s'oposa al túnel i que té un regidor, un càrrec públic, evitant la lliure circulació de vehicles per la carretera. Laura veu tots els conductors feliços d'una obra tan cara i tan llargament esperada. Laura té un parentiu llunyà amb els familiars del que era conseller d'obres públiques quan es va decidir començar l'obra, un enginyer anomenat Pere Macias i l'hi ha sorprès una mica que cap dels polítics l'hagi recordat en els seus parlaments. Però aquestes deuen ser querelles dels polítics i les seves misèries, pensa la nova Laura, rosa i d'ulls blaus, gens dogmàtica i tan d'aquí com de tot el món. Laura està una mica sorpresa d'aquest brots de

neocarlisme en unes terres tan belles i amb tantes possibilitats.

En aquesta tarda de primavera Laura ha passat la pàgina del diari i s'ha trobat amb la seva companya de la Facultat de Dret, la Carme Chacón, que ja apuntava maneres de política en els anys d'estudiants de Dret. La veu en una foto a la Petit France, en el cor d'Estrasburg. Hi ha fet una roda de premsa per dir alguna cosa inconcreta dels soldats. Laura va ampliar estudis durant mesos a Estrasburg i sap que aquell fons de cases típicament alsacianes està a quilòmetres del lloc on s'ha celebrat la cimera de la OTAN. Però sap d'amigues comunes que la ministra de Defensa té una mania per les imatges i les bones fotos que moltes vegades predominen per sobre del fons de les seves importants responsabilitats. En tot això, diuen les amigues, hi té molt a veure el seu marit, un assessor àulic del president del govern i constructor d'un nou imperi mediàtic del socialisme governant. Laura ha obert el seu petit ordinador portàtil des d'aquesta bonica terrassa de l'hotel de la Vall. Vol consultar sí té nous correus, segur que sí. Però abans fa un cop d'ull a un parell de diaris en la seva edició digital. Acaben de sortir les dades de l'atur: Catalunya té un 71% més d'atur que fa un any i està a punt d'arribar al mig milió d'aturats, Espanya té un 57% més d'atur que fa un any i està en els 3'6 milions d'aturats. I també llegeix les previsions del Banc d'Espanya: un atur del 19% per començaments del 2010, un 4'5 milions d'aturats i un creixement negatiu del 3% aquest any i de l'1% el proper any. El Banc d'Espanya hi toca i no se sol equivocar. Està convençuda que ahir havia llegit que el president del govern havia anunciat la recuperació per la segona meitat d'aquest any i que l'any passat l'havia anunciat pel juny d'aquest any. La Laura té una amiga periodista a Madrid que l'altra dia li va dir una cosa molt gruixuda: "En aquest país ens fem un fart de criticar el primer ministre italià Sílvio Berlusconi perquè cada dia de cada dia governa a cop d'enquesta i al so dels gustos immediatistes dels seus ciutadans. I això és l'antipolítica i això no està bé. Però això que critiquem del primer ministre italià és exactament el que fa el president del govern espanyol". En la mateixa conversa la seva amiga li ha dit que creu que el president del govern podrà tirar endavant els pressupostos de l'any que ve però que ho farà com si estigués en el Mercat de Calaf. La suma només li pot sortir amb els vots dels dos diputats canaris de CC que governa les illes amb el PP, amb els dos diputats postcomunistes i amb l'únic diputat d'Unión del Pueblo Navarro, Carlos Salvador, que és un bon noi que es va presentar amb el PP i que ha acabat en el grup mixt i que forma part d'un partit foralista de Navarra, un partit continuador dels ideals carlistes defensors del furs, la pàtria i el Rei Carles. Ves per on, els pressupostos del govern socialdemòcrata dependran del disputat vot d'un hereu dels "requetés", d'un continuador del carlisme. Laura agafa aire en aquesta tarda lluminosa de primavera, deixa la vista perduda en el cim del Puigsacalm i nota un airet que surt del nou túnel i que s'emporta tantes ports i tants fantasmes. La Laura a la ciutat dels Sants va haver de tornar a Barcelona, avui Laura respira un nou ambient més refrigerat que és l'auguri d'una moderna i confortable vida en aquesta nova terra que és la suma de la Garrotxa i Osona, Comarquinal.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/12512-la-nova-laura-a-comarquinal.htm